

Anmeldelser

Fåglarnas Malmö

Erik Hirschfeld. 176 sider, rigt illustreret med farvefotos og kort, indb. Hirschfeld Media, Malmö, 2011. ISBN 978-91-633-7883-6. Kan bestilles på trade@hirschfeldmedia.com. Pris Skr. 175.

Forfatteren er kendt fra flere andre bøger, bl.a. *Rare Birds Yearbook*. Denne gang beskriver han sin egen bys fugleliv og viser herigennem, at man ikke behøver at køre langt for at opleve natur. Han skriver, at han fik ideen til bogen for fire år siden, så måske er han blevet inspireret af *Where to Watch Birds in World Cities*, der udkom for fem år siden?

Malmö er ifølge forfatteren Sveriges mest fuglevenlige by. Her præsenteres Slottsparken, Pildammsparken og ti andre "fågelpromenader" i og omkring byen, alle vist på kort med afmærkning af de bedste steder at se bestemte fuglearter og beskrevet i teksten, med oplysninger om afstande, parkeringsforhold, mulighed for at færdes med barnevogn eller rullestol, samt om årstider og vejr – og selvfølgelig om de forskellige fugle, man kan se. Dertil kommer biologiske oplysninger om de fotograferede fugle – bogen er spækket med pragtfulde fotos – samt bidrag fra byens borgere om deres fugleoplevelser.

Der bruges udelukkende svenske fuglenavne i bogen, men det vil næppe være noget voldsomt problem for danske læsere. Hvornår får vi en københavnsk pendant?

Johannes Erritzøe

Bird Observatories of Britain and Ireland

Mark Archer, Mark Grantham, Peter Howlett & Steven Stansfield. 608 sider, mange fotos, indb. Poyser Monographs, A. & C. Black Publishers Ltd, 2010. ISBN 978-14-08-11040-9. Pris £ 54.

Hvis du er ivrig efter at stå op på et ukristeligt tidligt tidspunkt for med bankende hjerte at kontrollere spejlnet på en afsides liggende ø eller vindblæst halvø i håb om en sjælden fugl, er dette en bog for dig! Denne udgave er en komplet (næsten uigenkendelig) opdatering af en Poyser-bog fra 1976 med samme titel. Den præsenterer 18 fuglestationer spredt over Storbritannien og Irland, som de ser ud for fire forfattere, der alle har spillet en stor rolle i deres udvikling.

Bogen er et bemærkelsesværdigt bevis på det store arbejde, som gøres af en hær af engagerede amatører. For hver fuglestation indledes med stedets historie, hvorefter følger beskrivelser af lokale fuglestudier gennem den årlige cyklus; derudover omtales stedets flora og fauna i øvrigt, og der gives oplysninger om adgangs- og overnatningsmuligheder.

Der er rigtig mange spændende fortællinger. Det er fx svært at tro, at der engang levede 1200 mennesker på Cape Clear Island, og let at glemme, at de skotske og norske konger engang værdsatte mange afsides steder som vigtige kilder til kød af Alm. Skråpe og Lunde. Og hvordan kan det være, at et lille hjørne af en fjern ø på kanten af det

eurasiske kontinent tiltrækker Lille Fluesnapper og Fuglekongesanger år efter år? Bogen er fuld af fantastiske beretninger om dramatiske fuglefald (kan man forestille sig 100000 Solsorte samlet på ét sted?), første-registreringer for Vestpalæarktisk af sjældne arter, og nogle topdage, som pirrer fantasien. Afsnittet om Fair Isle er i særdeleshed spændende – det er en helt speciel fuglestation.

Jeg glæder mig over ændringen af fokus i den nye udgave. Mens man godt kan forstå spændingen ved det sjældne og spektakulære, anerkender alle fuglestationer nu vigtigheden af at undersøge områdets generelle flora og fauna, og lægger nu meget mere vægt på forståelsen, forvaltningen og beskyttelsen af de fugle, der passerer igennem. Fuglestationer er meget specielle steder, og deres eksistens har i den grad bidraget til vores forståelse af trækfuglenes træk mønstre og økologi. Og i dag viser de lange serier af omhyggeligt indsamlede data fra fuglestationer sig uvurderlige for vores forståelse af klimaændringernes påvirkning af fugletrækket. Vi skal være meget taknemmelige for de visionære mennesker, der har arbejdet så hårdt for fuglestationernes oprettelse og overlevelse gennem årene.

Anthony David Fox

The Kittiwake

John C. Coulson. 304 sider, 25 farvefotos og mange s/h figurer, indb. T & A D Poyser, London, 2011. ISBN 978-1-4081-0966-3. Pris £ 50 hos nhbs.com.

I Poyser's serie af artsmonografier er turen nu kommet til Riden. Og hvem er bedre til at skrive om Rider end John Coulson, som har studeret dem siden 1950'erne og uden tvivl er den person i verden, som har brugt mest tid i selskab med dem. Som nybagt biolog var han så heldig at falde over en nyetableret koloni på et pakhuis i North Shields i Nordøstengland, og han forstod at benytte sig af chancen. Han havde fri adgang til pakhuset og kunne her iagttage fuglene på allernærmeste hold, og også fange dem uden at forstyrre naboerne i de andre vinduesnicher. Hurtigt tog han som en af de første farvering-mærkning i brug, og gennem alle årene fangede han kun fugle, når de skulle mærkes. Den nære adgang til en helt uforstyrret koloni – et kunstigt fuglefjeld – gav et imponerende afkast i form af mange banebrydende resultater. Blandt andet var Coulson den første som viste, at fuglene tilstræber at yngle så centralt i kolonien som muligt, og at det betaler sig (i form af højere ynglesucces). Ligeledes gjorde hans studier det klart, at mange aspekter af ynglebiologien ændrer sig med alderen, og at der udover det også er forskel på individernes 'kvalitet': år efter år klarer visse fugle sig bedre end andre. Studiet sluttede brat i 1991, da nye ejere af pakhuset besluttede, at det skulle omdannes til lejligheder, og Riderne blev smidt ud.

Bogen giver en læsevenlig sammenfatning af resultaterne af Coulson's studier. Fokus er på de ynglende fugle og deres adfærd i kolonien, mens andre aspekter af Rider's biologi er behandlet mere overfladisk. Dette gælder

især de mange måneder fuglene hvert år tilbringer langt til havs, hvor man først nu ved hjælp af moderne teknologi er begyndt at forstå, hvor de er, og hvilke faktorer, som påvirker dem. Heller ikke Ridens fødebiologi, og dermed dens tætte tilknytning til havets økosystemer, er behandlet i detaljer. Bogens styrke er helt klart beskrivelsen af forfatterens eget arbejde; når det kommer til omtalen af andre forskeres resultater har han en tendens til at blive unødigt polemisk og lede efter fejl. Alt i alt giver bogen et fascinerende indblik i forfatterens livslange arbejde med denne spændende art, og i værdien af langtidstudier – men man får ikke hele billedet med. Ikke desto mindre kan bogen klart anbefales, især for dem som interesserer sig for kolonirugende fugle.

Morten Frederiksen

Birds of the United Arab Emirates

Simon Aspinall og Richard Porter. 240 sider med 102 farvetavler og udbredelseskort, uindb. Christopher Helm, London, 2011. ISBN 978-1-4081-5257-7. Pris £ 25.

Denne field guide er baseret på Porter & Aspinall's *Birds of the Middle East* fra 2010, og på nær tre nye er tavlerne omarbejdede versioner af tavlerne heri. Tekst og kort er derimod nye. Simon Aspinall har levet i de Forenede Arabiske Emirater (UAE) siden 1993 og har især interesseret sig for fuglebeskyttelse og økologi, mens Richard Porter har arbejdet med Mellemøstens fugle siden 1966 og er forfatter og medforfatter til flere fuglebøger fra området.

Bogen behandler 445 arter, der alle er truffet i UAE (hvor kun 120 arter yngler regelmæssigt). De fleste fugle er af palæarktisk oprindelse, men især i landets østlige del forekommer også mange orientalske arter. Landet ligger på et træknudepunkt, hvor vestlige og østlige trækkeveje mødes, det er derfor ikke underligt, at ornitologer strømmer hertil i stort tal (jf. www.uaebirding.com).

Selv om bogen kun dækker UAE, viser udbredelseskortene det meste af Mellemøsten, inkl. hele Saudi Arabien. Tavlerne (af John Gale, Mike Langman og Brian Small) er af en meget høj karat, og de fleste fugle vises også flyvende. De tre sidste tavler viser undslupne fangenskabsfugle og arter, der er set i nabolandene og derfor sandsynligvis før eller senere også vil blive registreret i UAE.

Johannes Erritzøe

Birds of Seychelles

Adrian Skerrett og Tony Disley. 176 sider, 65 farvetavler, 3 kort, uindb. Christian Helm, London, 2011. ISBN 978-1-4081-5151-8. Pris kr. 285 i Naturbutikken.

Denne field guide er baseret på *Birds of Seychelles* fra 2000, af Adrian Skerrett, Ian Bullock og Tony Disley; men teksten er ny og tavlerne reviderede – i alt er der 65 tavler, 12 flere end i bogen fra 2000. I indledningen omtales øernes geografi, illustreret med tre kort, samt klimaet; desuden nævnes forskellige fugleorganisationer og deres hjemmesider. Artsbeskrivelserne er korte, sjældent mere

end ti linjer. Illustrationerne (af Tony Disley) er glimrende. Den sidste tavle viser seks arter, der nu er uddøde på øerne: Rosapelikan, Juleø-sule, Sultanhøne, Seychelleralexanderparakit, Aldabrasanger og Seychellerbrillefugl; af disse er de tre sidstnævnte uddøde på verdensplan. I alt omtales over 250 arter, og et appendix fortæller på hvilke af de 16 øer, arterne forekommer, og om de yngler der eller ses årligt, eller om de blot optræder tilfældigt.

Johannes Erritzøe

Birds of Melanesia: Bismarcks, Solomons, Vanuatu and New Caledonia

Guy Dutton. 447 sider, 86 farvetavler, 6 kort, uindb. Christopher Helm, London, 2011. ISBN 978-0-7136-6540-6. Pris £ 40.

Denne bog indgår i serien Helm Field Guides. Den behandler 501 arter, dels i koncentreret form sammen med tavlerne, dels mere fyldestgørende med typisk omkring en halv side pr art i bogens tekstdel.

Guy Dutton er en velkendt ekspert på fuglene i det sydvestlige Stillehav, dels i koncentreret form sammen med tavlerne, dels mere fyldestgørende med typisk omkring en halv side pr art i bogens tekstdel. Guy Dutton er en velkendt ekspert på fuglene i det sydvestlige Stillehav, dels i koncentreret form sammen med tavlerne, dels mere fyldestgørende med typisk omkring en halv side pr art i bogens tekstdel. Der er tale om et område, hvorom der kun findes et begrænset antal fuglebøger. Ernst Mayrs *Birds of the South-west Pacific* (1945) omfatter Salomonøerne og Ny Kaledonien, mens Don Haddens *Birds of the North Solomons* (1981) kun dækker det mindre område, som fremgår af titlen. I 1992 udkom *Birds of Vanuatu* af Heinrich L. Bregulla med en god og udførlig tekst, men med mindre vellykkede farveillustrationer. I 1999 kom så felthåndbogen *Birds of The Solomons, Vanuatu & New Caledonia* af Chris Doughty, Nicolas Day & Andrew Plant. Senest er kommet *The Birds of Northern Melanesia, Speciation, Ecology, and Biogeography* (2001), skrevet af den da 97-årige Ernst Mayr sammen med Jared Diamond, Don Haddens *Birds and Bird Lore of Bougainville and the North Solomons* (2004), og nu altså det aktuelle værk. Det er kun Mayrs og Diamonds bog, der også dækker Bismarckarkipelaget, og det er bestemt ikke en field guide. I den forstand kan ingen af de tidligere derfor erstatte den nye udgivelse. Men for Salomonøerne, Vanuatu og Ny Kaledonien kan bogen fra 1999 gøre fyldest i felten, og den vejer kun en fjerdedel af Duttons bog; men til fordybelse hjemme må den sidstnævnte anbefales.

Farvetavlerne i *Birds of Melanesia* er smukt udført af Richard Allen, Adam Bowley, John Cox og Tony Disley. Som noget nyt er spurvefuglene sorteret efter hvilken ø, de lever på, hvilket har betydet, at gode flyvere som fx Stillehavssvalen er afbildet ens på seks forskellige tavler; det er måske lidt vel meget, men er uægtelig en lettelse for brugeren. I øvrigt findes et appendix med oplysninger om, på hvilke af de 14 største af øerne i området fuglene forekommer, og om de yngler der, ses årligt eller sjældent, og om de er indført. I indledningen omtales de 20 øer, der er lettest tilgængelige for turister, men forfatteren opfordrer læserne til at opsoge de mere vanskelige øer, der sjældent eller aldrig er besøgt af ornitologer.

Tre af områdets arter i er uddøde og 49 er truede. Bestanden af Kagu på Ny Kaledonien anslås nu være over 1000, og som områdets mest karakteristiske fugl har den fået hæderspladsen på bogens forside.

Johannes Erritzøe

Measuring Birds, Vögel vermessen

Siegfried Eck, Jürgen Fiebig, Wolfgang Fiedler, Iris Heynen, Bernd Nicolai, Till Töpfer, Renate van den Elzen, Raffael Winkler, Friederike Woog. 116 sider, mange illustrationer, uindb. (spiralryg). Deutsche Ornithologen-Gesellschaft, 2011. ISBN 978-3-923757-05-3. Pris € 24,90.

Siden Baldwin, Oberholser og Worley i 1931 skrev *Measurements of Birds* har der været ret stille omkring dette emne. De væsentligste udgivelser i nyere tid er *Identification Guide to European Passerines* (Svensson, 1992) og *Ringers' Manual* (Redfern & Clark, 2001), men ingen af disse går i dybden i samme grad som den foreliggende dobbeltsprogede bog, skrevet af en gruppe museumsfolk og feltornitologer. Den beskriver og illustrerer alle tænkelige mål på en fugl, inkl. de eksisterende varianter. Også vægt, kranieforbening og fedtlag behandles, og det samme gør de måleinstrumenter, der anvendes i arbejdet, ligesom alle de sikre måder at håndtere den levende fugl på under arbejdet er beskrevet og vist. Alle illustrationerne er udført med stor dygtighed af Nils Hoff, der er ansat som videnskabelig illustrator på museet i Berlin. Bogen afsluttes med omkring 100 referencer. For at gøre den egnet til feltbrug er bogens sider overtrukket med plastic.

Af bogens mere overraskende oplysninger kan nævnes, at højre- og venstrehåndede ikke måler helt ens. Vingemål skrumper gerne 0,5-2,5%, efterhånden som skindet tørrer, og også andre mål ændrer sig; men der kan desværre ikke gives korrektionsfaktorer for alle målene, bl.a. fordi forskellige metoder og personer i sig selv forårsager større fejl end skrumpningen under tørringen. Bogen er helt nødvendig for alle, der arbejder seriøst med mål på fugle, hvad enten disse er levende eller døde.

Johannes Erritzøe

The Reed Warblers. Diversity in a uniform bird family

Bernd Leisler & Karl Schulze-Hagen. 327 sider, mange farvefotos, s/h illustrationer, tabeller og diagrammer, indb. Max Planck Institute for Ornithology og KNNV Publishing, Zeist, 2011. ISBN 978 90 5011 3915. Pris € 69,95.

Min første tanke, da jeg så denne bog, var at den måtte være totalt overflødig, idet *Reed and Bush Warblers* udkom så sent som i 2010 (se DOFT 105: 151), og én bog om denne familie måtte vel være nok. Men jeg blev snart klogere. Hvor fornævnte bog først og fremmest er et bestemmelsesværk (der også dækker slægterne *Locustella* og *Cettia*), så behandler denne bog biologien. De to forfattere har studeret mange af arterne med start helt tilbage i 1970'erne, så de ved, hvad de taler om.

Familien omfatter den store slægt *Acrocephalus* plus nogle mindre slægter, bl.a. gulbugene (*Hippolais*), iflg. denne bog ialt 53 arter. De er lette at håndpofodre og holde i fangenskab, og derfor også velundersøgte, men sigtet med undersøgelserne har skiftet gennem årene – engang var det biotopens indflydelse på adfærd og morfologi, siden fulgte molekylærgenetiske studier, så parasit-vært vekselvirkninger, og senest har *sexual selection* været på mode. Trods det

skiftende fokus bliver de pågældende spørgsmål jævnligt taget op og evt. revideret. Baseret på disse mange undersøgelser behandler bogen næsten alle aspekter af disse fugles biologi og viser bl.a., hvor overraskende forskellige arterne er i adfærd og økologi, trods deres temmelig ens udseende.

Undervejs i teksten præsenteres man for mange overraskende detaljer. Seychellersangeren kan således justere kønsfordelingen i kuldet efter de ydre omstændigheder; Vandsangeren har den længste kopulationstid, man kender hos fuglene (i gennemsnit 24 minutter); og rørsangerens manøvrevevne er forbløffende, de kan flyve mellem rør, der står med en tæthed på op til 200 pr m². Bogens farvefotos og David Quinns tegninger gør det samtidig til en meget smuk udgivelse.

Johannes Erritzøe

Die Vogelwelt der Insel Helgoland

Johan Dierschke, Volker Dierschke, Kathrin Hüppop, Ommo Hüppop & Klaas Felix Jachmann. 629 sider, 505 afbildninger, 615 farvefotos og 157 kort, indb. OAG Helgoland, Helgoland, 2011. ISBN 978-3-00-035437-3. Pris € 55.

Hvem har ikke hørt om Helgoland og alle de sjældne fugle, der her kan træffes? Mange har også besøgt øen, men hvor meget ved vi om den, når det kommer til stykket? Hvad angår fuglene er man imidlertid nu godt hjulpet af denne bog. Øens historie som et fugle-eldorado i træktiderne begyndte med, at en Heinrich Gätke bosatte sig her for at male, men snart via sin interesse for jagt også blev ornitolog. I de næste 60 år opbyggede han en stor fuglesamling, hvori der fandtes mange nye arter for Tyskland; han udgav også bogen *Die Vogelwarte Helgoland*, der hurtigt blev oversat til engelsk. Gätkes pionerarbejde førte til oprettelsen 1 april 1910 af verdens første fugleobservatorium, Vogelwarte Helgoland. Under Anden Verdenskrigs slutfase blev øen sønderbombet, og evakuerede beboerne kunne først vende tilbage i 1952. Vogelwarte Helgoland blev også genskabt (i 1966), men nu i Wilhelmshaven.

Vogelwarte Helgoland er først og fremmest kendt for ringmærkningsaktiviteten. Siden 1909 er der på øen ringmærket over 800 000 fugle af 108 arter. Sjældenhederne er et kapitel for sig – ikke færre end 70 nye arter for Tyskland er beskrevet fra øen, heraf 11 i årene 1990-2009 (og dertil to underarter).

Størsteparten af bogen (476 sider) er en gennemgang af alle de arter, der er set på Helgoland, med farvefotos og kort over genfund. Desuden findes en lang liste over afviste fund, en referenceliste med omkring 1150 titler, samt en indholdsfortegnelse. Alle med interesse for ringmærkning, fugletræk og ornitologiens historie vil have stor glæde af denne smukke bog.

Johannes Erritzøe

Dyr & Spor

Lars-Henrik Olsen. 273 sider, mange farvefotos, illustrationer og kort, indb. Gyldendal, København, 2012. ISBN 978-87-02-08795-6. Pris kr. 300.

De fleste fugle er dagaktive, så deres spor er ofte lette at efterforske. Anderledes er det med nataktive dyr, hvortil

de fleste pattedyr hører, og det er da også især dem, som denne bog behandler. Efter en oversigt over pattedyrenes fodspor – de fleste vist i naturlig størrelse – vises 20 fodspor af fugle; tilsvarende får pattedyrenes ekskrementer otte sider mod fuglene tre. Andre afsnit behandler gnav på træer og grene (pattedyr og insekter) samt dyrebehandlede fødeemner, f.eks. kogler (korsnæb, spætter), hyben (finker, drosler) og kirsebærsten (Kernebider). Gylp omtales ret udførligt, og fjer får fire sider. De sidste 167 sider er alene helliget pattedyrene (dog meget lidt om flagermus og sæler, der ikke efterlader sig mange spor).

Bogen giver en glimrende all-round indføring i dyre-spør, og dens fotos er af høj karat. Går man imidlertid primært efter fuglenes efterladenskaber, vil *Tracks & Signs of the Birds of Britain & Europe* af (Ferguson, Lawrence og Lees, 1987 og 2003) være et bedre valg.

Johannes Erritzøe

Også modtaget:

Natskygger

Torben Gang Rasmussen. 35 sider, mange farveillustrationer, hft. Natur og Museum nr 1, 2011. Naturhistorisk Museum, Århus. ISSN 0028-0585. Pris kr. 60.

Blandt natskyggefamiliens arter finder vi kendte grøntsager som f.eks. kartoffel, tomat, aubergine og peberfrugt, men også dødeligt giftige arter, som har været tillagt magisk kraft, og som i dag anvendes i lægemiddelindustrien – f.eks. indgår stoffet atropin, som bl.a. findes i galnebær, i øjendråber og hjertemedicin. Også tobakspflanzen, med den meget farlige gift nikotin, tilhører familien.

Stankelben og vintermyg

Boy Overgaard Nielsen. 35 sider, mange farveillustrationer, hft. Natur og Museum nr 2, 2011. Naturhistorisk Museum, Århus. ISSN 0028-0585. Pris kr. 60.

Alle ved, at larver af stankelben æder græsrodder, så derfor er det godt at have en ynglende størefamilie i haven, hvis man har en græsplæne; men at der er mange arter stankelben er nok nyt for mange. Hæftet giver en bestemmelsesnøgle til de fire familier af stankelben. Vintermyg, en anden familie (Trichoceridae) af tovingede insekter, ligner små stankelben og er nært beslægtet med dem.

Ører og hvad de hører

Poul Hansen. 35 sider, mange farveillustrationer, hft. Natur og Museum nr 3, 2011. Naturhistorisk Museum, Århus. ISSN 0028-0585. Pris kr. 60.

Ørets udvikling er som alt andet i naturen foregået efter de forhåndenværende søms princip. Hos insekterne er evnen til at høre konstateret hos syv ordener, fx græshopper, fårekylinger, sommerfugle og biller. Fuglenes hørevne bliver indgående beskrevet. Menneskeskabt støj omtales også, det har fået nogle fuglearter til at synge højere.

Kanonfugl, en bog om stæren

Steen Agger. 32 sider, mange farvefotos, hft. Gulhøj, Holbæk. ISBN 978-87-7101-544-7. Pris kr.79. Kan bestilles på forlag@gulhoj.dk

“Kanon” henviser til, at Stæren er med i “Danmarks Naturkanon”. Der er tale om en børnebog om Stærens liv, med fine fotos. Der fortælles også om ringmærkning og om, hvordan man selv bygger en stærekasse.

Danmarks Natur-Kanon 1, Dyr

Egil Holm. 144 sider, 332 farvefotos og andre farveillustrationer, indb. Egil Holms Forlag, 2011. ISBN 978-87-89446-40-0. Pris kr. 185 i Naturbutikken.

Danmarks Natur-Kanon 2, Astronomi, Vejret, Sten, Uddøde Dyr, Levende Planter

Egil Holm. 147 sider, 339 farvefotos og farve illustrationer, indb. Egil Holms Forlag, 2011. ISBN 978-87-89446-41-7. Pris kr. 185 i Naturbutikken.

Bøgerne omtaler et udsnit af danske dyre- og plantearter. For flertallet af de nævnte pattedyr er teksten ledsaget af en gammel, smukt udført illustration af kraniet, lånt fra *Zoologica Danica* (1777-1806). Fuglene får i alt 20 sider, med 12 omtalte arter. Resten af dyreriget klæres på 62 sider, mens resten af bogen handler om forskellige naturtyper. I bind 2 kommer vi også ud i himmelrummet og tilbage i tiden til solsystemets dannelse. Blandt meget andet kan man finde et foto af en 10 m høj moler-klint på Fur, med sorte og grå lag fra 180 forhistoriske vulkanudbrud.

Dagsommerfugle

Steen Drozd Lund. 88 sider, 65 farvefotos, hft. Danmarks Natur, Gyldendal, København 2011. ISBN 978-87-02-11081-4. Pris kr. 80 i Naturbutikken.

Dette er en lettilgængelig begynderbog i Gyldendals serie *Danmarks Natur*. Efter en ni siders introduktion om dagsommerfugle følger en beskrivelse af 65 af de mest kendte arter, illustreret med fotos.

UHU – En Bog om Ugler i Danmark

Steen Agger. 81 sider, mange farvefotos, uindb. Forlaget Cadeau, Vinderup, 2011. ISBN 978-87-92563-96-5. Pris kr. 149.

I denne letfattelige lille bog fortælles for børn om alle de danske ugler, ofte iblandet morsomme historier. En oplagt gaveide til børn op til 9-10 års alderen.

Mejser

Allan Gudio Nielsen. 36 sider, mange farvefotos, 15 sonogrammer, hft. Natur og Museum nr 4, 2011. Naturhistorisk Museum, Århus. ISBN 978-87-91779-3. Pris kr. 60.

Mejserne er glimrende skadedyrsbekæmpere – en undersøgelse i Holland viste, at et musvitpar med ti unger bragte føde til ungerne 10685 gange. Til næste kuld, med syv unger, var det kun til 4042 gange, fordi målerlarverne nu var blevet store. Et meget indholdsrigt hæfte

Frø og Frugter

Torben Gang Rasmussen. 35 sider, mange farve illustrationer, hft. Natur og Museum nr 1 2012. Naturhistorisk Museum, Århus. ISBN 978-87-91779-3-12. Pris kr. 60

Dette hæfte behandler frøplanternes evolution og frøplantning, inkl. de forskellige slags frugter og arternes succes med at spredte frøene vha. vind, vand og dyr – blandt de sidstnævnte indtager fuglene en fremtrædende rolle.